

Susitikimo su diplomatu akimirkos.

Interaktyvus rytmetys „Kaip pažinti Lietuvą“

Kovo 10 d. PUG-2 grupės ugdytiniai kartu su Šiaulių lopšelio-darželio „Žirniukas“ „Ežiukų“ grupės vaikais dalyvavo interaktyviame rytmetyje „Kaip pažinti Lietuvą“. Rytmečio pradžioje visi kartu iškilmingai giedojo Lietuvos himną. Susitikimo metu ugdytiniai susipažino, prisistatė vieni kitiems, bendravo ir smalsiai uždavinėjo klausimus. Didelio susidomėjimo sulaukė smagus eksperimentas – į vandenį vaikai įmerkė geltonos, žalios ir raudonos spalvų širdeles. Vandenyje jos pamažu išsiskleidė ir atsivėrė graži Lietuvos trispalvės spalvų kompozicija. Rytmečio metu priešmokyklinukai atliko bendrą kūrybinę užduotį – dėliojo Lietuvos žemėlapiu kontūrą ir jį papuošė savo pieštais piešiniais bei įvairiais Lietuvos simboliais. Šis šiltas ir prasmingas susitikimas skatino vaikų smalsumą, bendradarbiavimą ir padėjo dar geriau pažinti bei pamilti savo šalį – Lietuvą.

Smalsius mažus Lietuvos piliečius ugdo mokytoja Justė, kuriai niekada nepritrūksta idėjų ir jėgų bei noro dirbant su mažaisiais PUG-2 grupės priešmokyklinukais.

Progimnazijoje paminėta Žemės diena

Kiekvienais metais kovo 20-ąją minima Pasaulinė Žemės diena – astronominis pavasaris. Tai diena, kai dienos ir nakties ilgumas tampa vienodas visuose Žemės rutulio kampeliuose. Ji primena, kokia trapi ir kartu nepaprastai graži yra mūsų planeta, ir ragina kiekvieną iš mūsų prisidėti prie jos išsaugojimo – ne tik šiandien, bet ir kasdien.

Dainių progimnazijos bendruomenė šią prasmingą dieną tradiciškai paminėjo mokyklos kiemelyje. Šventės metu netrūko šypsenų, geros nuotaikos ir bendrystės jausmo. Susirinkusiuosius šiltai pasveikino progimnazijos direktorė Asta Vaičiūnienė, įkvepiančiais žodžiais primindama, kad net mažiausi mūsų darbai gali turėti didelę reikšmę saugant gamtą. Ji ragino kiekvieną tapti atsakingu Žemės saugotoju – savo namuose, kieme ir kasdienėje veikloje.

Šventės akimirkas papuošė Naujųjų medijų mokyklos mokinių teatralizuotas pasirodymas – iškilmingai įnešta Žemės dienos vėliava sujaukino ne vieną. Vėliava ji buvo perduota progimnazijos mokinių tarybai ir pakelta, tarsi simbolinis pažadas saugoti mūsų planetą. Vėliavoje pavaizduota Žemė iš kosmoso priminė, kokie esame maži didžiulėje visatoje, tačiau kartu – kokią didelę atsakomybę nešame.

Mažieji šventės dalyviai taip pat prisidėjo prie šios dienos prasmės kūrimo. 3c klasės mokiniai su entuziazmu sodino svogūnėlius, tikėdamiesi netrukus išvysti pirmuosius žalius daigelius – gyvą rūpesčio ir kantrybės rezultatą. Priešmokyklinukai džiugino visus savo nuoširdžiu ir žaismingu pasirodymu, pripildžiusiu mokyklos kiemą vaikystės džiaugsmo.

Žemės dienos simboliai – medis, gėlės, lapai ir mūsų planetos atvaizdas – tarsi tyliai priminė apie nuolatinį gyvybės augimą ir būtinybę ją saugoti. Šventę dar labiau praturtino solistės Ugnės atliekama nuotaikinga daina, kuri subūrė visus bendram džiaugsmui.

Vėjyje plazdanti Žemės dienos vėliava kasdien primena: Žemė yra mūsų visų namai. Saugokime ją su meile, atsakomybe ir viltimi – dėl savęs, dėl kitų ir dėl ateities kartu.

Dainai Dainai Dainai Dainai Dainai Dainai Dainai Dainai Dainai

Kodėl kovo 21-ąją mūvimos skirtingas kojines?

Kovo 21-ąją pasaulyje švenčiama Pasaulinė Dauno sindromo diena, kuria siekiama atkreipti visuomenės dėmesį ir formuoti teigiamą požiūrį į žmones su šia negalia bei jų artimuosius. Šventė neaplenkia ir Lietuvos: Žmonių su Dauno sindromu ir jų globėjų asociacija kviečia gyventojus kovo 21-ąją pasipuošti skirtingomis kojinėmis ir taip išreikšti palaikymą jautriai visuomenės grupei.

Jei socialiniuose tinkluose į paieškos lauką įvestumėte frazę #NenurašykOPalaikyk – išvystumėte prie šios socialinės akcijos prisijungusius piliečius, ugdymo bei verslo įstaigas.

Visų mūsų šią dieną mūvimos skirtingos kojinės simbolizuoja kitoniškumą, kurį nulemia tik viena chromosoma.

Pasaulinės vandens dienos paminėjimas progimnazijoje

Kovo 20 d. mūsų progimnazijoje paminėta Pasaulinė vandens diena. Jos tikslas – ugdyti sąmoningą požiūrį į neįkainojamą vandens svarbą mūsų organizmui.

Visuomenės sveikatos specialistė bendruomenei priminė, jog vanduo yra nepakeičiamas mitybos komponentas. Kad gerti vandenį būtų ne tik sveika, bet ir skanu, mokyklos fojė visi buvo kviečiami atsigaivinti natūraliai paskanintu gaiviu vandeniu: su citrina, braškėmis ir mėtomis.

Prisiminkite:

- vandenį gerkite kasdien, nelaukdami troškulio;
- vandens poreikis išauga sportuojant, dirbant fizinį darbą ar esant karštam orui;
- daugiau vandens organizmui reikia ir pasimėgavus sūriu, saldžiu ar baltymingu maistu.

Mėgaukitės vandeniu kasdien!

Ankstyvojo matematinio mąstymo ugdymas gyvai: studentų patirtys mokykloje

Kovo 25 d. progimnazijoje vyko prasminga ir įkvepianti būsimųjų pedagogių pažintis su priešmokyklinio ugdymo ypatumais. Čia lankėsi Vilniaus universiteto Šiaulių akademijos Specialiosios pedagogikos ir logopedijos studijų programos antro kurso studentės. Vizito metu jos turėjo galimybę ne tik stebėti ugdymo procesą, bendrauti su pedagogais, bet ir aktyviai įsitraukti į praktines veiklas.

Vyresnioji priešmokyklinio ugdymo pedagogė Sandra Karaveckienė studentėms vedė atvirą matematinį gebėjimų ugdymo užsiėmimą su PUG-1 grupės ugdytiniais, organizavo praktines veiklas bei skaitė paskaitą apie matematinį vaizdinių formavimo ypatumus priešmokykliniame amžiuje. Vyresnioji

logopedė ir specialioji pedagogė Aurelija Juozapaitienė supažindino studentus su mokomosiomis priemonėmis bei užduotimis, dalijosi profesine patirtimi apie pažintinių procesų ir matematinių gebėjimų ugdymą priešmokyklinio amžiaus vaikams. Pradinio ugdymo skyriaus vedėja Daiva Stonė ir specialioji pedagogė ekspertė Laima Tomėnienė organizavo diskusiją, į kurią įsitraukė studentės ir pedagogai praktikai, tema „Ankstyvojo matematinio mąstymo ugdymas įtraukioje aplinkoje: skirtingų gebėjimų vaikų įtraukties užtikrinimas“. Diskusijos metu buvo aptarti aktualūs įtraukiojo ugdymo klausimai, dalijamasi patirtimi ir išvalgomis. Pradinio ugdymo mokytoja ekspertė Irena Kazymirkienė kartu su 3b klasės mokiniais organizavo praktines matematinės veiklas, kurių metu studentės turėjo galimybę susipažinti su STEAM veikloms naudojamomis vaizdinėmis ir skaitmeninėmis priemonėmis.

Būsimosios pedagogės aktyviai bendravo ir bendradarbiavo su mokiniais, atliko erdvės ir laiko suvokimo bei kūrybines užduotis, gilino praktinius gebėjimus ir įgijo vertingos pedagoginės patirties.

Tokios veiklos stiprina bendradarbiavimą tarp aukštosios mokyklos ir progimnazijos, skatina dalijimąsi gera patirtimi bei prisideda prie būsimų pedagogų profesinių kompetencijų ugdymo.

Dainai! Dainai! Dainai! Dainai! Dainai! Dainai! Dainai! Dainai! Dainai! Dainai!

Velykų belaukiant – 3a klasė mokėsi marginti margučius

Kovo 25 d. 3a klasės mokiniai vyko į Žaliūkių malūną, kur dalyvavo edukacinėje veikloje, skirtoje artėjančioms šv. Velykoms.

Edukacijos metu vaikai mokėsi marginti kiaušinius vašku – tai senovinis, lietuvių liaudies tradicijomis paremtas marginimo būdas. Mokiniai susipažino su pagrindiniais marginimo įrankiais, išbandė įvairius raštus ir patys kūrė unikalius margučius.

Užsiėmimo metu mokiniai ne tik kūrybiškai dirbo, bet ir lavino smulkiąją rankų motoriką, akių ir rankos koordinaciją, ugdė kantrybę bei kruopštumą. Taip pat jie sužinojo apie tradicinius lietuviškus margučių raštus, jų simboliką ir reikšmes.

Fantastinis pasakojimas Slapti miestai

Aš su draugais Pauliumi, Gyčiu ir Tomu per atostogas nusprendėme aplankyti Didžiojo ledyno mišką. Einant mišku mums pasidarė šalta. Mes nesijaudinome, žinojome, kad netoli yra turistų. Už Sienos lankoma vieta. O jei nežinai, kas yra Siena, tu turbūt iš kokių 3800-ųjų, nes ši siena buvo sukurta šilumos sulaikymui. Jos zonoje šilta: apie 25° vasarą, o žiemą įprastai 10°. Žmonės gali valdyti kritulius, oro temperatūrą reguliuodami slėgį ir azoto lygius terpėje, tad Sienos viduje saugu.

Bet gana aiškinti. Aš tai jums pasakojau, nes Tomas netikėtai atrado objektus, kurių mokslininkai ieškojo jau nuo 7824-ųjų: poledyninius miestus, butus, parduotuves. Tai buvo Snogoto civilizacija. Jos gyventojai atsiskyrė nuo mūsų 3900-aisiais, pabėgo į ledynus ir ten išvystė technologijas, apie kurias mes tik pasvajotume, pavyzdžiui, multimatį. Multimatis - tai technologija, apie kurią mes mažai žinome. Tai galėjimas kurti savo pasaulius. Juk tai daug kiečiau už 1000 km/min greičiu lekiančius traukinius. Kai Tomas mums tai parodė, nusprendėme pašniukštinėti, pasmalsauti. Nauji radiniai mums atėmė žadą: ledo namai, painūs tuneliai, kurie veda į parduotuves ir mokyklas. Šaltis? Jūs paklausite, kaip dėl žemos temperatūros, juk viskas iš ledo. Grindys, sienos, kėdės ir net durys ledinės! Buvo šilta kaip prie židinio, bet ugnies nematėme ir ledas netirpo. Mes su draugais nusprendėme nakvoti slaptame mieste ir ryte išeiti. Apsigyvenome apleistoje parduotuvėje ir pradėjome mąstyti, kur dingo visi tos civilizacijos žmonės: nei kapų, nei griaučių čia nematėme. Nuėjome miegoti, o ryte žvaliai atsikėlę susiruošėme išeiti. Tik ten, kur vakar buvo išėjimas, šiandien - viena lygi siena. Apžiūrėjome iš arčiau, bandėme stumti, traukti. Niekas nepadėjo, tad visi nusprendėme ieškoti kito išėjimo. Gal valandą klaidžiojome po tunelius... Buvo šviesu, kaip visada, ir tik dabar susimąstėme, o iš kur sklinda šviesa? Nebuvo ryškaus šviesos šaltinio, nors ieškojome visur. Kuo šioje vietoje buvome ilgiau, tuo daugiau atsirasdavo neatsakytų klausimų. Pasidarė baisu. Šiurpas praeidavo pro kaulus, kai tik pagalvodavome, kaip reikės ištrūkti. O gal liksime įkalinti? Interneto ryšio čia negaudė ir nuotolinis įkrovimas neveikė.

Tą dieną apsistojojome bibliotekoje, kurioje buvo truputį šilčiau nei kitur. Gal dėl mūsų keturių buvimo tokioje mažoje patalpoje? O gal taip tik atrodė? Biblioteka jauki. To ypatingo jaukumo suteikė didžiulė gausybė knygų. Kadangi laiko turėjome į valias ir internetas neveikė, mes pradėjome atsakymų ieškoti būtent knygose. Kur dingo visi žmonės? Kodėl visur šilta? Kur išėjimas? Išsiaiškinome viena: mes neradome išėjimo, nes yra aktyvuota apsaugos sistema, o kad ją įveiktume, turime pasiekti ledo kambarį, esantį Didžiojoje šio miesto bibliotekoje. Tad mes ten nuėjome. Išvydome neapsakomą grožį: daug neregėtos augalijos ir vijoklinių sniegių (jei ką, tai sniegis - obuolio dydžio avietė, mėlynos spalvos, uogos labai skanios). Truputį paragavome didžiųjų uogų. Oi, kaip gardu...

Staiga pasidarė šalčiau ir pamačiau ledo kambarį. Iš jo sklido garai. Pakviečiau draugus. Radome daug ekranų, tad nusprendėme paieškoti, kaip išjungti saugos sistemą. Gytis po kelių minučių rado. Išjungėme sistemą ir pasigirdo didelis šurmulyš. Bibliotekoje atsirado maždaug 1000 žmonių! Pasirodo, Snogoto civilizacija nebuvo dingusi, o slėpėsi. Dabar jos gyventojus pradėjome matyti ir mes keturi. Oho! Tai bent paslaptį išsiaiškinome!

Su draugais buvome labai išalkę, tad nuėjome į artimiausią kavinukę pasistiprinti ir aptarti šio savaitgalio įvykių. Namu patraukėme sotūs ir linksmi. Juk gyvenimas toks įdomus!

Ažuolas K., 7 kl.